

Διαφωνούμε...

Στά πλαίσια των όσων προφανώς συμφωνήθηκαν προεκλογικά μεταξύ του ΔΗΣΥ και του ΔΗΚΟ, εντάσσεται και η πρόσφατη προσπάθεια για "αποκατάσταση" των εξηνταένα πρώην δημοσίων υπαλλήλων, που πήραν ενεργό μέρος στο πραξικόπημα.

Είναι σαφές ότι οι ενέργειες και η συνηγορία γι' αυτή την "αποκατάσταση" προέρχονται από την μεριά του ΔΗΣΥ, αλλά είναι εξίσου σαφές ότι, αντίθετα με ότι γινόταν στο παρελθόν, η αντίδραση του ΔΗΚΟ που μέχρι πρόσφατα ήταν έντονη και συνεπής, έχει εξανεμιστεί και στην καλύτερη περίπτωση, έχει δώσει την θέση της, σε μιά σιωπηρή και ένοχη ανοχή.

Είναι κι αυτό ένα μέρος του τιμήματος που θα πρέπει να πληρωθεί για να συντηρηθεί, όσο καιρό τούτο θα είναι δυνατό, η συνεργασία των δυό κομμάτων της Δεξιάς. Επειδή η συνεργασία των δυό κομμάτων θα πρέπει να συντηρηθεί για όσο είναι δυνατόν μεγαλύτερο διάστημα, είναι γι αυτό ακριβώς το λόγο, που υπάρχει ο κίνδυνος να γίνουν αρκετές ενέργειες με ανεπιθύμητες εν πολλοίς, αν όχι οδυνηρές για τη χώρα, ενέργειες.

Θα μπορούσε να προβάλλει κανείς τον ισχυρισμό ότι ύστερα από τόσα χρόνια, και ενώ αρκετοί από αυτούς που πήραν μέρος στο πραξικόπημα δεν έχουν τιμωρηθεί, γιατί να μην "αποκατασταθούν" και οι εξηνταένα; Αλλωστε πρόκειται για "μικρά ψάρια"... Θα μπορούσαν ακόμα να προβληθούν οι χαλεποί χρόνοι που βιώνουμε και η ανάγκη της ενότητας. Θα μπορούσαν ακόμα να προβληθούν λόγοι λήθης και συγγνώμης.

Δεν θα μας εύρισκε σύμφωνους μια τέτοια επιχειρηματολογία, γιατί αν και έχουν περάσει δεκαεπτά τόσα χρόνια, τα αίτια του πραξικοπήματος δεν έχουν αναιρεθεί, τα δε άτομα αυτά, δεν έχουν δώσει ενδείξεις μεταμέλειας και ακόμα λιγότερο, συγγνώμης.

Όσο δε αφορά την έννοια της ενότητας δεν αρκεί το ότι μιλούμε την ίδια γλώσσα, αλλά την συνθέτουν οι κοινές αντικρύσεις, οι κοινοί στόχοι και προπάντων οι κοινές αξίες, ανάμεσα στις οποίες εξέχουσα θέση έχει η δημοκρατία. Και οι κύριοι αυτοί, καταπάτησαν κατάφωρα οποιαδήποτε έννοια δημοκρατίας, συνέργησαν στην κατάλυσή της και οι ενέργειές τους είχαν σαν αποτέλεσμα την ημικατοχή της πατρίδας μας.

Είναι η γνώμη μας ότι πέρα από κάποιες εσωκομματικές ανάγκες του ΔΗΣΥ και κάποιες σκοπιμότητες που απορρέουν απο την συνεργασία των δυο δεξιών κομμάτων, απολύτως κανένας λόγος δεν συντρέχει γι' αυτή την λεγόμενη αποκατάσταση που συν τοις άλλοις, ανάλογα με την μορφή που θα πάρει, θα στοιχίσει στο κράτος, πολλές εκατοντάδες χιλιάδες λίρες, αν όχι εκατομμύρια.

Αντίθετα, η αένναη ανάγκη της συντήρησης και παγίωσης της δημοκρατίας, καθώς και της συσπείρωσης των δημοκρατικών δυνάμεων, που εξ ορισμού μόνες μπορούν να κάμουν ένα αγώνα, υποβάλλουν ότι η ενέργεια αυτή και άστοχη και ανεπιθύμητη και προκλητική και αχρείαστη είναι, ενόσο η ημικατοχή της πατρίδας μας συνεχίζει και οι εκτοπισμένοι παραμένουν μακριά από τις εστίες τους.

Οι άνθρωποι είναι πολλές φορές αναγκασμένοι να καταφεύγουν σε συμβιβασμούς, όχι όμως σε βάρος των δημοκρατικών θεσμών.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

29.3.1993